

Roditelji katehete svoje dece
Sastanak katoličkih stručnjaka za odgoj uz
godinu djeteta
Hamburg, 9. do 11. svibnja 1979.

Povodom »Međunarodne godine djeteta« Organizacija Ujedinjenih naroda (OUN) pozvala je na sudjelovanje međunarodni katolički ured za odgoj (BICE) sa sjedištem u Ženevi (Švicarska).

OUN je pri tom imala dvostruki cilj: zadužiti Katoličku Crkvu, jednu od najvećih međunarodnih ustanova, koja ima svoj djelotvoran utjecaj na odgoj u svim zemljama svijeta, da se odlučno zauzme za prava djeteta svagdje na svijetu, kao i da Crkva pomogne svoj djeci svijeta oko boljeg vjerskog i moralnog odgoja, budući da religiozne i moralne vrednote spadaju u osnovne činioce svakog odgoja. Međunarodni katolički ured za odgoj (BICE) odazvao se pozivu i priredio od 9. do 11. svibnja 1979. sastanak katoličkih stručnjaka za odgoj. Sastanak je odr-

žan u Hamburgu pod pokroviteljstvom kölnskog kardinala Höffnera. Tema je bila: **»Roditelji kao katehete svoje djece«**. Na sastanku je bilo zastupano preko dvadeset katoličkih udruženja za brigu djece i preko stotinu stručnjaka za pitanja djece i njihova odgoja.

Ovaj skup je htio pokazati kako usvajanje religioznih i moralnih vrednota u osnovi oblikuje u djetetu ljudsku osobnost i daje mu temeljnu opsežnost osobnog odnosa prema Bogu te kako se iz tog odnosa razvijaju sve ostale dimenzije čovjekove osobnosti.

Te činjenice trebale bi biti svjesni ne toliko svećenici i katehete, nego prije svega roditelji. To i jest ono novo što je bilo na ovom sastanku. Sve dosad se, naime,

usvajalo načelo da pastiri duša svojim vjernicima, u ovom primjeru roditeljima, ne nalažu nikakvih novih obveza kod kojih oni sami ne bi bili spremni pomagati. Ne ide se za tim da se roditeljima uz ionako veliku mušku koju moraju snositi, zbog ekonomske i socijalne preobrazbe društva, nalažu još i nove dužnosti, nego se ide za tim da im se pomogne u onim naporima kojima su već izvrgnuti u službi svoje djece, kako bi svoju ulogu što djelotvornije odigrali.

»Godina djeteta« je na tom sastanku bez sumnje dobila oblik velikog međunarodnog katehetskog kongresa, gdje su se konkretno obrađivale izrazito katehetske teme. Na dva predavanja bila su prisutna dvojica generalnih tajnika BICE. Belgijanac Josef Moerman obrađivao je temu: »Međunarodna godina djeteta — poziv i početak nove kršćanske odgovornosti roditelja za odgoj djece« i istaknuo da se

vjernici kao roditelji moraju na svjestan način zauzeti za vjerski odgoj svoje djece. Prof. Dieter Emeis iz Osnabrücka (Osnabrück je biskupijsko sjedište Hamburga, gdje ima samo 10% katolika) održao je referat »Roditelji kao katehete« i prikazao kako roditelji mogu u stvarnom životnom položaju kršćanski odgajati svoju djecu.

Pa kad već i osnovni referati sastanka upućuju na važnost tog usmjerenja, potrebno je taj naglasak još više razabrati iz naziva radnih skupina: priprava za kršćansko roditeljstvo; razgovori s roditeljima o religioznom odgoju njihove djece; razgovori s roditeljima o uvođenju njihove djece u prvu ispovijed; razgovori s roditeljima o pripravi njihove djece za prvu pričest; razgovori s roditeljima o pripremanju njihove djece za krizmu; razgovori s roditeljima o religioznim pitanjima njihove odraslije djece; razgovori s roditeljima o religioznim problemima njihovih starijih sinova i kćeri i razgovori s roditeljima o njihovoj »problematičnoj« djeci.

Unatoč visokoj stručnosti, predavanja i rad po grupama bili su na visokoj razini i, što je najvažnije, razumljivi. Nerazumljivi jezik i mnogo

puta nepoznavanje određenih životnih situacija od strane stručnjaka za vjerski i moralni odgoj ponekad su glavni razlog da roditelji ne mogu dobiti potpun uvid u inače jednostavne situacije, pa čak i one koje roditelji već sami po sebi prakticiraju.

Roditeljima je potrebno mnogo takozvanih odgojnih poteza iz običaja ili iz naravne potrebe osmisliti i pokazati u svojoj njihovoj učinkovitosti. Tako je npr. nešto samo po sebi razumljivo da roditelji miluju svoje dijete i pokazuju mu svoju ljubav. To roditelji rade a da ih na to nitko ne potiče. Novo je pak to da takav odnos roditelja prema djeci ima također svoj moralni i religiozni utjecaj na dijete. To većina roditelja ne zna. Stručnjak u religioznom odgoju treba da pokaže roditeljima kako ljubežljivo i dobrohotno ophtodenje s djecom nije samo izraz pravih međuljudskih odnosa među roditeljima i djecom, nego i izvanredno djelotvoran religiozni činilac. za vjerski razvoj djeteta. Tako roditelje samo osvještujemo, oduševljavamo i osposobljavamo da to što rade izvršuju većom »stručnošću« da bi svoju djecu također religiozno i moralno odgajali.